

El segle de l'ecologia?

Que l'ecologia és una ciència que s'ha desenvolupat en el segle XX és innegable, però ha sigut aquest el segle de l'ecologia? s'han assolit els canvis necessaris per tal de poder fer aquesta afirmació? J. Ros ens planteja distints aspectes de la problemàtica ambiental actual i ens proposa solucions, tot insistint en el canvi de mentalitat necessari per part de tots, per tal que el segle XXI siga realment el de l'ecologia.

EL SEGLE DE L'ECOLOGIA. ELS PROBLEMES DEL
MEDIAMBIENT (I ALGUNES SOLUCIONS)

JOANDOMÈNEC ROS

IL·LUSTRACIONS DE JOAN -ALBERT ROS
COL·L. "SENSE FRONTERES", 15, 320 PÀGS.

EDICIONS BROMERA-UPV,ALZIRA 2004

Encara que, com diu l'autor en el pròleg, la biologia molecular, la genètica, l'automòbil, l'exploració del fons del mar o l'aventura espacial, han experimentat avenços gegants, és innegable que al segle XX s'han produït algunes fites importants en l'àmbit de l'ecologia. No obstant això, a nivell pràctic, molts aspectes mediambientals continuen sense resoldre's.

Joandomènec Ros, catedràtic d'Ecologia de la Universitat de Barcelona i rector de la Universitat Catalana d'Estiu, recull i rescric en aquest llibre una sèrie de articles publicats en els darrers anys, principalment en la secció que publica en el suplement Ciència i Medi Ambient del diari Avui. En primer lloc, l'autor dóna una visió general de la problemàtica ambiental; a continuació, l'aspecte més greu d'aquesta problemàtica:

la pèrdua accelerada de biodiversitat. Més endavant, l'autor, tant per la seua importància com per la seua experiència investigadora, fa un repàs de la problemàtica de la mar Mediterrània. Tot seguit es presenten alguns estudis de casos (les nostres ciutats, l'Antàrtida, el PHN o la gestió dels parcs naturals). Per a finalitzar, Ros tracta dos aspectes que, al seu parer, haurien de ser més estudiats en l'anàlisi i en la solució dels conflictes ambientals: els aspectes ètics i de divulgació de la ciència ambiental. A més, l'autor encapçala cada capítol amb versos de Verdaguier, tot evidenciant que ciència i art no han d'estar renyits.

J. Ros és un científic amb una gran experiència en el camp de l'ecologia, a més d'una persona sensibilitzada amb la problemàtica del nostre temps (immigració, sostenibilitat, desigualtats nord-sud, cooperació...) i insisteix en el paper que la ciència i la tecnologia (i per tant la divulgació científica) tenen a l'hora de resoldre molts problemes mediambientals de la nostra societat que avui s'aborden tan sols com una qüestió política (com per exemple el PHN o la gestió dels espais protegits). Tot açò sense oblidar que l'home és una part més de la biosfera i no un dominador d'aquesta i que, per tant, l'explotació no respectuosa d'aquesta ens porta a una pèrdua de bio-

diversitat i al exhauriment de recursos que repercuteixen directament en la nostra societat. I per a finalitzar, unes paraules de l'autor que reflecteixen molt bé el seu pensament: "Em preocupa que mentre els governs del món endeguen molt tímidament les transformacions des de dalt i mentre estem amb prou feines esmerçant diners i esforços en canvis des de baix, ningú sembla adonar-se que, abans que res, cal precisament que ens convencem d'aquests nous valors morals i ètics. Caldrà recordar que, en els seus inicis, els moviments socials i el que ara són les grans religions del món foren conspiracions civils, revolucions, contra els valors imperants?"

Neus Sanjuan